

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/429/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812213762
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812213762.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa D., so sídlom K. X, G., IČO XX XXX XXX, zastúpeného Y., so sídlom K. X, G., IČO XX XXX XXX proti odporkyni M. X., bytom X. XX/X, E., zastúpenej Z.. M. U., advokátom, so sídlom Z. č. X/M., X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne L., so sídlom J. X, K., zastúpeného Z.. M. U., advokátom, so sídlom Z. č. X/M., X., o zaplatenie 146,39 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 12C/304/2012-94 zo dňa 02. mája 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 77,75 Eur, k rukám Z.. M. U., advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 110,50 Eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom domáhal zaplatenia sumy 146,39 Eur s príslušenstvom. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi týkajúcimi sa právneho vzťahu navrhovateľa a odporkyne, písomným podaním právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 18.02.2013 a písomnými podaniami právneho zástupcu odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zo dňa 30.11.2012, na základe čoho dospel k záveru, že právny vzťah medzi účastníkmi konania, založený zmluvou, je vzťah spotrebiteľský. Odporkyňa i vedľajší účastník na jej strane vzniesli prostredníctvom svojho právneho zástupcu námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku. Dlh odporkyne bol v celom rozsahu splatný najneskôr ku dňu 18.06.2007. Na predmetný vzťah a právo navrhovateľa súd aplikoval premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná. I keď účastníci uzavreli zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorá ako typ zmluvy je absolútnym obchodom, zároveň táto zmluva spadá pod úpravu spotrebiteľských zmlúv podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako i zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľovi uplynula trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na súde pred podaním návrhu na súd. Návrh vo veci samej podal teda navrhovateľ na súd po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto súd jeho návrh zamietol ako premlčaný. Navrhovateľ predložil do spisu aj Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, podpísanú odporkyňou, podľa názoru súdu touto dohodou nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov, vychádzal zo skutkových okolností, za akých navrhovateľ mal dať podpisovať odporkyni uvedenú istinu, keď táto listinu podpísala bez toho, že by sa s jej obsahom vôbec oboznámila, naviac, keď v podstate išlo o navrhovateľom vopred pripravenú formulárovú dohodu, obsahom ktorej je vyhlásenie „odporcu“ o uznaní záväzku. Takéto konanie navrhovateľa súd považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007

Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií chcel dosiahnuť uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď odporkyňa nemala vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť a v skutočnosti ho ani neurobila. Takéto konanie súd považoval za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 citovaného zákona, pričom takéto konanie súd považoval aj za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon je teda neplatný aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Súd sa stotožnil aj s právnym záverom právneho zástupcu odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, že Dohoda bez ďalšieho je nulitný právny akt. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Odporkyňa i vedľajší účastník na jej strane boli v konaní v celom rozsahu úspešní, preto im súd priznal plnú náhradu trov, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, ktoré účelne vynaložili na obranu svojho práva na súde v celkovej výške 110,50 Eur. Ide o trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 146,39 Eur, pričom odmena za 1 úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. predstavuje 16,60 Eur. Za právne zastupovanie právnym zástupcom Z.. U. vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania za dva úkony právnej služby po 16,60 Eur + 2 x režijný paušál 7,63 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie z 28.11.2012), trovy právneho zastúpenia spolu 48,46 Eur. Za právne zastúpenie advokáta - substitúta S. X., ktorý zastupoval nielen vedľajšieho účastníka, ale aj odporkyňu, ide teda o trovy oboch účastníkov, vznikli odporkyňi i vedľajšiemu účastníkovi na jej strane trovy konania pozostávajúce z 1 úkon právnej služby - zastupovanie na pojednávaní dňa 02.05.2013 vo výške 16,60 Eur spolu s režijným paušálom 7,81 Eur, spolu s DPH 29,29 Eur, z náhrady cestovného za cestu dňa 02.05.2013 za cestu X. - K. 240 km, pri základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe 6,5 litra na 100 km, pri cene paliva 1,44 Eur, spolu cestovné 66,38 Eur a z náhrady za stratu času za účasť na pojednávaní - 10 polhodín po 13,01 Eur, spolu 130,10 Eur. Cestovné a náhradu za stratu času si právny zástupca uplatnil len v 1/6 z dôvodu, že sa v tom čase zúčastnil v K. aj ďalších pojednávaní, a preto mu ju v tomto rozsahu súd aj priznal. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť odporkyňi i vedľajšiemu účastníkovi na jej strane náhradu trov konania k rukám ich právneho zástupcu v celkovej výške 110,50 Eur, z ktorej sumy náhrada trov vedľajšieho účastníka predstavuje sumu 48,46 Eur a náhrada trov vedľajšieho účastníka a odporkyne sumu 62,04 Eur.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania odporkyne a vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Zastával názor, že vyjadrenia, či už písomné alebo ústne, podané v mene odporcu alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo v zásade podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti, a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Navrhovateľ nevidel dôvod na priznanie trov právneho zastúpenia odporkyne za účasť na pojednávaní, nakoľko sa predmetného pojednávania zúčastnil aj vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom, ide o neúčelne vykonaný úkon právnej služby. Podobné, v podstate opakujúce sa úkony vykonané tým istým právnym zástupcom raz ako zástupcom vedľajšieho účastníka, raz ako zástupcom odporcu, považoval za neúčelné. Úkony právneho zástupcu odporkyne považoval za účelové, avšak neúčelné navyšovanie trov konania, ktoré absolútne popierajú zásadu hospodárnosti konania. Mal za to, že v danom prípade je na mieste aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. Zastával názor, že vedľajší účastník by sa mal z podstaty svojej existencie snažiť o čo najhospodárnejšie vedenie konania, a to hlavne s ohľadom na vznik nákladov spojených s cestovným a stratou času. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka nič nebránilo zvoliť si substitučného právneho zástupcu z obvodu sídla súdu. Poukázal na ust. § 150 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého je potrebné reagovať na neprimeranosť pri rozhodovaní o trovách konania. Navrhovateľ zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a sp. zn. 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania

nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru došiel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajský súd v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03. Ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporkyňa v konaní nezastupuje.

Vedľajší účastník a odporkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť aj náhradu trov odvolacieho konania odporkyňa vo výške 8,05 Eur a vedľajšiemu účastníkovi vo výške 8,06 Eur, a to za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál spolu 16,11 Eur. Mal za to, že na strane odporkyne neexistujú žiadne vecné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali náhradu trov právneho zastúpenia odporkyňa nepriznať. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporkyne, a to v súlade s § 92 ods. 2, 3 O.s.p. Tento postup je zákonný a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa, dokonca ani jeho vedomosť o takomto konaní. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Privítal by prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offa v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčania namietal. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, na základe čoho vznášajú námietku premlčania v každom spore, v ktorom je žalovaný premlčaný nárok. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodíť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“ - možnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím žalobca získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a došiel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania odporkyňa a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne. Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti nebol napadnutý účastníkmi, nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Povinnosť nahradiť trovy konania sa teda spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci.

Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má potom nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplataenia istiny vo výške 146,39 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom tento návrh zamietol. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že odporkyňa mala vo veci plný úspech. Preto v zmysle ustanovenia §142 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vynaložené trovy konania.

O náhrade trov konania vo vzťahu k odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia. Náhrada trov im bola priznaná z dôvodu plného úspechu vo veci. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu aj vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Vedľajší účastník vstúpil do predmetného konania v záujme ochrany spotrebiteľa -odporkyne, účelne a úspešne bránil v tomto konaní práva odporkyne, na stranu ktorej do konania vstúpil. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil a dňa 30.11.2012 doručil súdu prvého stupňa písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania (č.l. 38), v ktorom poukázal na nekalú obchodnú praktiku vo forme Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a kvalifikovane vzniesol námietku premlčania a prostredníctvom právneho zástupcu sa zúčastnil na pojednávaní dňa 02.05.2013, okresný súd na tieto argumenty vedľajšieho účastníka aj prihliadal a návrh zamietol, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Čo sa týka účelnosti trov právneho zastúpenia odporkyne, odvolací súd konštatuje, že právny zástupca sa síce zúčastnil na pojednávaní dňa 02.05.2013 ako v mene odporkyne, tak aj v mene vedľajšieho účastníka, avšak nemožno hovoriť o neúčelne vykonanom úkone právnej služby keďže na pojednávaní sa vo všeobecnosti vyžaduje prítomnosť účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov, ide o úkon právnej služby v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a právny zástupca na pojednávaní hájil práva odporkyne. V dôsledku toho vznikli na strane odporkyne aj vedľajšieho účastníka trovy konania za úkon právnej služby - zastupovanie na pojednávaní. Právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka si v podanom vyčíslení trov právneho zastúpenia za účasť na pojednávaní uplatnil odmenu za jeden úkon právnej služby a rovnako aj súd prvého stupňa správne postupoval pri rozhodovaní o trovách konania, keď právnomu zástupcovi, vystupujúcom na pojednávaní v mene odporkyne aj vedľajšieho účastníka, priznal odmenu za jeden úkon právnej služby. V zmysle uvedeného má odvolací súd za to, že úkony právneho zástupcu odporkyne v danom prípade nemožno považovať za neúčelné navyšovanie trov konania.

Pokiaľ ide o možnosť aplikácie ust. § 150 ods. 1 O.s.p., na ktorú poukázal navrhovateľ, odvolací súd uvádza, že jeho aplikácia pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dôjde k záveru, že sú tu

dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom. V predmetnom konaní tak odvolací súd nevezhladol dôvod hodný osobitného zreteľa podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p.

Čo sa týka aplikácie ust. § 150 ods. 2 O.s.p., na ktorú poukázal navrhovateľ odvolací súd uvádza, že je len na vôli súdu či v drobných sporoch neprizná alebo zníži trovy konania. Dokonca aj pre zníženie výšky trov konania nestanovuje žiadne hranice a moderáciu trov konania ponecháva len na úvahe súdu a konkrétnych okolnostiach prípadu. Ide totiž o moderačné právo súdu pri rozhodovaní o výške trov konania a ako jediné kritérium zákon zakotvuje neprimeranosť trov voči pohľadávke. Aký pomer výšky trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný, to zo zákona nevyplýva a je ponechaný len na úvahe súdu.

Odvolací súd taktiež dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 76/2012, v ktorom konštatoval, že ust. § 150 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia nepriznal alebo znížil trovy konania, ktoré sú v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke. Pozitívne vymedzený pojem drobného sporu vyplýva z § 200ea ods. 1 O.s.p. V prípadoch drobných sporov je teda na zvážení súdu, či využije ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a účastníkovi konania, ktorý mal vo veci úspech, buď neprizná alebo zníži trovy konania. K tomuto kroku môže všeobecný súd pristúpiť len v prípade, ak uplatnené trovy sú neprimerané vo vzťahu k pohľadávke. Neprimeranosť trov by mala v podstate znamenať, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Na druhej strane posúdenie neprimeranosti trov vo vzťahu k hodnote sporu nie je v zákone explicitne vymedzené, je dané na úvahy súdu, ktoré spolu so závermi na to nadväzujúcimi musia byť vždy odôvodnené a celkom legitímne.

Pokiaľ ide o hospodárnosť vedenia konania s poukazom na vznik nákladov spojených s cestovným a stratou času, na ktorú poukázal navrhovateľ, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné hovoriť o účelne vynaložených trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a odporkyne pozostávajúcich z náhrady cestovného a náhrady za stratu času, pričom práve účelnosť vynaložených trov je základným predpokladom pre priznanie náhrady v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Neúčelnosť vynaložených trov spočíva v tom, že vedľajší účastník a odporkyňa si za právneho zástupcu zvolili advokáta so sídlom v X., rovnako tak si aj tento právny zástupca zvolil za svojho substitúta advokáta sídliaceho v X., teda osobu sídliacu v značnej vzdialenosti od obvodu súdu prejednávajúceho vec v prvom stupni.

Odvolací súd vychádza z názoru, že slobodu voľby advokáta vyplývajúcu z práva na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nie je možné vnímať ako úplne bezbrehú. V danom prípade nejde o spor, ktorý by bol nejakým spôsobom náročný či komplikovaný, čo by za určitých okolností mohlo odôvodňovať voľbu advokáta aj zo vzdialenejšieho miesta od sídla príslušného súdu.

Súd prvého stupňa tak síce správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia, avšak pochybil pri vyčíslení výšky trov právneho zastúpenia nakoľko sa nezaoberal účelnosťou trov právneho zastúpenia vo vzťahu ku každej položke právnym zástupcom uplatňovaných nákladov.

Náhrada trov prvostupňového konania odporkyne a vedľajšieho účastníka v zmysle uvedeného pozostáva z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 77,75 Eur. Ide o trovy vedľajšieho účastníka za právne zastúpenie právnym zástupcom Z.. U. podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c) a § 16 ods. 3

vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení z hodnoty pohľadávky 146,39 Eur, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia 16,60 Eur, písomné podanie na súd - vyjadrenie 16,60 Eur a režijný paušál 2 x 7,63 Eur, spolu 48,46 Eur. Za právne zastúpenie substitútom Z.. X., ktorý zastupoval vedľajšieho účastníka aj odporkyňu, vznikli vedľajšiemu účastníkovi aj odporkyni trovy konania podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení z hodnoty pohľadávky 146,39 Eur, a to za zastupovanie na pojednávaní dňa 02.05.2013 16,60 Eur, režijný paušál 7,81 a DPH vo výške 20 % 4,88 Eur, spolu 29,29 Eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu v časti vo výroku o trovách konania zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že pri čiastočnom úspechu účastníkov v konaní vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.